

УДК 311:001.12/.18

P. Khomyn, dr. hab. profesor
zwyczajny Kujawsko-Pomorskiej
Szkoły Wyższej w Bydgoszczy, Polska
e-mail: p.khomyn@gmail.com

IRREALNOŚĆ NIEKTURYCH WSKAZNIKÓW STATYSTYCZNYCH (proba ich analizy na temat statystyk Ukrainy i Polski)

Słowa kluczowe: wskaźniki makroekonomiczne statystyczne, produkt krajowy brutto, umorzenie środków trwałych.

Porównanie niekturych makroekonomicznych wskaźników statystycznych Ukrainy i Polskiej jest co najmniej zaskakujący: pierwsza ma więcej 12,6% ludności, ale produkt krajowy brutto pokazuje progresję odwrotności stosownie drugiej: w 1990 roku liczba Ukrainy i Polskiej wyniosła odpowiednio 463.446 i 273.824 mln milionów dolarów USA Teraz sytuacja jest diametralnie inny: produkt krajowy brutto Ukrainy jest mniej niż połowę (314.767 do 746.022 mln dolarów USA) jego objętości w Polsce [5, s. 541-542, 557-558, 561-562]. W tym czasie liczba ludności Ukrainy zmniejszyła się o prawie jedną dziesiątą – od 47,1 do 42,8 mln osób i tylko 0,52% w Polsce, jednak produkt krajowy brutto ni wygłandzoneł taków nierealnów różniców i ona również wzrosła (tab. 1).

Tabela 1

Produkt krajowy brutto Ukrainy i Polskiej

(zł)

Kraje	Lata					
	1990	1995	2000	2005	2010	2015
Ukraina	8108	3920	3706	5605	7235	7997
Polska	8054	8932	11632	13573	13886	20108

Zrzdło: [5, s. 526,541-542, 561-562].

Na przykład w 1990 r. wskaźniki na Ukrainie i w Polsce niemal nie różniły się. Teraz na Ukrainie produkt krajowy brutto na jednego mieszkańca jest na poziomie 7997 dolarów USA, podczas gdy w Polsce przekroczył znak 20 tysięcy dolarów USA [5, s. 541-542, 561-562]. I nawet biorąc pod uwagę metaforyczny ostrzeżenie F. Quesnay: „szef kuchni może zgotować groszek, ale nie może zwiększyć liczbę grochu w naczyniu,„ [2, s. 145] jest to, że ze względu na wyższe płace pracowników w Polsce według Ukrainy (średnio 1194,3 i 292,7 dolarów USD) odpowiednie procent ludności nie korzysta z domowej kuchni a stołówek, podane makroekonomiczne różnice statystycznych wskaźników wskazują na to, że irrealność produktu krajowego brutto w tych krajach jest oczywista.

Jednak prawdą, że to co było znany klasykóm teorii ekonomicznej, obecnie opuszczony i PKB obejmuje „gotowanie groszku” pod warunkiem, że tu jest zatrudniony kucharzy, a nie gospodyni – członki rodziny. Dlatego mamy nagłe różnice jego znaczeń w krajach, chociaż istotne składniki majątku narodowego nie wyróżnia się zarówno w przemyśle lub w rolnictwie.

Dlatego cała sprawa jest ograniczona do zasad obliczania tego decydującego wskaźnika PKB biorąc pod uwagę rodzaj „podwójnego liczenia” PKB w krajach rozwiniętych i bezpośredniego obliczenia – w innych. Wskazane jest, aby używać bezpośrednie metody obliczeniowe PKB ponieważ zaliczenie do PKB usług bankowych, urzędników sądowych itp oznacza ignorowanie głęboką naturę tego wskaźnika, który jest już w etymologii słowa „produkt” nacelont na zrozumienie wartości rzeczowych aktywów wytworzonych w danym okresie.

Znaczący także jest wpływ korupcji. Jednak pokątność tego nie daje podstawy do absolutnego zaufania do tego oświadczenia. Ponieważ bez tego dostatecznie makroekonomicznych wskaźników statystycznych, które są poza nią, raczej zbyt nierealne niż autentyczne. Na przykład, umorzenie ukraińskiego transportu kolejowego przeszło 90% [1, s. 351]. Polskie koleje państwowe ma o dwa razy niższy poziom umorzenia środków trwałych – 44,6% [4, s. 387]. Więc jest to, że wszystkie ukraińskie lokomotywy i wagony – złom, więc nie może być nawet na liście taboru kolejowego. Jednak w rzeczywistości są, chociaż z mniejszą prędkością, działa na wszystkich torach, w tym trasie Kijów – Przemyśl, a opóźnienie na przestarzałych autostradach ukraińskich jest znacznie mniej niż obecnych pociągów na polskich drogach remontowanych.

I tu, uważamy całość w wątpliwej praktyce tłumaczenia amortyzacji. Rzeczywiście, zamiast tego, aby jasno wyznaczyć kategorie umorzenia środków trwałych oraz amortyzacji od XIX wieku tworzą „dwa podejścia do koncepcji: 1) amortyzacja jest bezpośrednim zbyciem nieruchomości i 2) amortyzacja (jak mówi sam termin, *a* – zaprzeczenie, *mor* – śmierć) jest techniką, która pozwala stale utrzymywać kapitał na tym samym poziomie” [3, s. 223]. Oczywiście, okresowe korygowanie wartości początkowej środków trwałych o wartość dotychczasowego ich fizycznego zużycia nie mogą być uznane za „technika, która pozwala stale utrzymywać kapitał na tym samym poziomie”, a tym bardziej go używać vedluk degresywną, progresywną album metody naturalna. I to, co mamy w praktyce, prowadzi do stopy nierzeczywistości umorzenia środków trwałych (tab. 2).

Tabela 2

Porównanie metod obliczania umorzenia (amortyzacji) środków trwałych (Wartość początkowa środka trwałego 330 tys. zł)

Metoda obliczania	Roczna kwota, zł	Miesięczna kwota, zł
Liniowa	80 000	6 667
Naturalna	64 000	W zależności od wielkości produkcji w tym miesiącu
Przyspieszone:		
– metoda redukcji	192 324	16 027
– metoda przyspieszonej redukcji	165 000	13 750

Oczywiście nie metoda równomierna (liniowa), który polega na dokonywaniu równomiernych odpisów zużycia środków za kolejne lata i przeważnie jest stosowana w Polsce, lub metody amortyzacji nierównomiernej, na przykład w odniesieniu maszyn, urządzeń i środków transportu, również pewna odmiana metody degresywnej gdzie przyjmuje założenie, że w miarę upływu czasu wydajność środków trwałych stopniowo się zmniejsza, więc wysokość odpisów amortyzacyjnych ustalanych za pomocą podwyższonych stawek procentowych opierającej się na założeniu, że starzenie środków trwałych, powodujące spadek ich wydajności, wymaga przeprowadzania większej liczby remontów, nie jest logiczne, ponieważ uzyskano różne wartości tego wskaźnika. W tym przypadku muszą przyznać, że ten proces jest lecz subiektywne, które zależne nie od zjawisk fizycznych, ale tylko od preferencji funkcjonariuszy spółki.

Referencje

1. Аналітична доповідь до Щорічного Послання Президента України до Верховної Ради України “Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2016 році”. – К. : НІСД, 2016.
2. Кене Ф. Физиократия. – Издательство «Урал-LTD», 1999.
3. Littleton A. C. Accounting evolution to 1900. – N.Y., 1933.
4. Mały rocznik statystyczny 2015 r. – Warszawa: Główny urząd statystyczny, 2016.
5. Статистичні щорічники України за 2005-2015 рр. – К.: Державна служба статистики України, 2006-2016.